

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034638 24 Uvp 2
Banjaluka, 19.11.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Svjetlane Knežević, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u postupku po zahtjevu D. A. iz B., koga zastupa punomoćnik Zoran Kisin, advokat iz Banjaluke (u daljem tekstu: podnosilac), protiv tuženog Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite Republike Srpske, radi donošenja rješenja u izvršenju presude, odlučujući o zahtjevu podnosioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 034638 24 U 2 od 20.08.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.11.2024. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Zahtjev podnosioca za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba (ispravno zahtjev) i odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora. Tim zahtjevom tužilac je tražio donošenje novog upravnog akta u izvršenju presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 024954 20 Uvp od 08.07.2022. godine na temelju odredbe člana 52. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS).

U obrazloženju pobijane presude naveden je istorijat postupka te ukazano da je na traženje suda o razlozima nepostupanja tuženog u izvršenju pomenute presude tuženi dostavio obavještenje broj [...] od 29.08.2023. godine u kojem je naveo da je u postupku izvršenja pomenute presude preduzeo radnje koje je detaljno opisao i koje su bile neophodne da bi se donijelo rješenje u skladu sa uputama iz pomenute presude, a to se prvenstveno odnosi na ponovno vještačenje drugostepene ljekarske komisije, koja je radi objektivizacije zdravstvenog stanja i pravilne ocjene vojnog invaliditeta zaključila da je neophodna hospitalizacija tužioca na Klinici za kardiovaskularne bolesti UKC RS, sa kompletnom internističkom i kardiološkom obradom, da je potom 15.12.2022. godine od UKC RS Banjaluka zatražena hospitalizacija podnosioca u Klinici za kardiovaskularne bolesti Banjaluka, da je nakon hospitalizacije i dostavljanja otpusnog pisma i pribavljenih nalaza od strane drugostepene ljekarske komisije pribavljen novi nalaz i mišljenje 24.08.2023. godine, što je sve skupa onemogućilo donošenje novog upravnog akta u roku od 30 dana. Ovako navedene razloge sud je našao opravdanim zbog

čega je zahtjev podnosioca za njegovu donošenje odbio. Pri tome sud je ukazao i da se u spisu zatiče rješenje tuženog broj [...] od 30.10.2023. godine koji je, prije odlučivanja suda po zahtjevu podnosioca, donesen od strane tuženog u postupku izvršenja presude od 08.07.2022. godine, a kojim je odbijena žalba tužioca protiv rješenja prvostepenog organa i u postupku revizije upravna stvar riješena u meritumu, te tužiocu utvrđeno svojstvo RVI VIII kategorije sa 40% invaliditeta. Shodno navedenom zaključeno je da više ne stoje razlozi iz odredbe člana 52. stav 1. ZUS za donošenje novog upravnog akta na kojem tužilac insistira u zahtjevu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude podnosilac osporava zakonitost iste zbog povrede zakona, drugih propisa i opšteg akta i povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari. Smatra da je pobijana presuda neosnovana jer je rok za donošenje novog upravnog akta po presudi Vrhovnog suda Republike Srpske od 08.07.2022. godine protekao, a tuženi nije donio novo rješenje iako je takvu obavezu imao i po presudi, a i po odredbi člana 52. stav 1. ZUS, to je bio primoran da podnese predmetni zahtjev kao i zahtjev da se tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove postupka jer je postupak izazvan njegovom krivicom i nepostupanjem po navedenoj presudi. Ukazuje da tuženi od početka nije postupio po navedenoj presudi jer je prvu radnju u izvršenju navedene presude preduzeo po isteku roka od 30 dana od dana dobijanja presude, iako je tuženi imao više formiranih drugostepenih komisija koji su bili u mogućnosti brzog rješavanja vještačenja. Smatra i da je tuženi pored postojanja svojih drugostepenih komisija nepotrebno angažovao UKC Banjaluka, a uz to je bespotrebno vršio ponovnu reviziju svog prvostepenog rješenja, što sve ukazuje da je tuženi odlučan i istrajan u svojim odlukama i jedini način da bi opravdao svoje prethodne odluke je bilo angažovanje UKC. Dakle, nesporno je da tuženi nije postupio u zakonskom roku i nije donio novi upravni akt bez obzira na razloge koje je naveo u izjašnjenju od 29.08.2023. godine, a posebno jer je trebao imati u vidu zakonski rok za donošenje novog upravnog akta i obavezu preduzimanja radnji po hitnom postupku. Zbog svega smatra da razlozi tuženog nisu opravdani, a donošenje rješenja u međuvremenu od strane tuženog, dakle naknadno po proteku roka, ne može da bude od uticaja na odlučivanje suda po predmetnom zahtjevu. Smatra da je sud bio u obavezi da usvoji njegov zahtjev, zbog čega predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje iz razloga što je svojim postupkom tuženi izazvao troškove. Potražuje troškove postupka u iznosu od 1.125,00 KM zajedno sa troškovima sastava zahtjeva takođe u iznosu od 1.125,00 KM prema dostavljenom troškovniku.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su svi navodi podnosioca već cijenjeni u ranijoj presudi, pa kako u zahtjevu ne navodi nove činjenice predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pobijana presuda donesena je u izvršenju presude ovog suda broj 11 0 U 034638 24 Uvp od 22.07.2024. godine, kojom je uvažen zahtjev podnosioca, rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 034638 23 U od 25.01.2024. godine ukinuto i predmet vraćen sudu na ponovni postupak. Obrazloženo je da prema odredbi člana 52. ZUS, na osnovu koje je podnosilac zatražio donošenje rješenja u izvršenju te presude, sud prije odlučivanja po zahtjevu ima obavezu da od tuženog zatraži izjašnjenje o nepostupanju u izvršenju presude i da shodno izjašnjenju zaključi da li su razlozi tuženog opravdavajući ili nisu, pa shodno utvrđenom, da uz ispunjenje svih uslova i

ukoliko priroda ove upravne stvari dozvoljava, donese rješenje koje u svemu zamjenjuje akt nadležnog organa. Ta odredba daje samo mogućnost donošenja rješenja umjesto tuženog, a ne daje mogućnost nalaganja tuženom da u dodatnom roku postupi u izvršenju presude, kako je to pogrešno odredio nižestepeni sud. S obzirom da se u spisu predmeta već tad nalazio novi upravni akt donesen 30.10.2023. godine za koji je tuženi u zahtjevu naveo da je donesen u izvršenju pomenute presude, a prije pobijanog rješenja bilo je nejasno iz kog razloga takvo postupanje nije razmotreno prije odlučivanja suda.

U izvršenju presude, sud je kako i navodi, ponovo razmotrio razloge tuženog za nepostupanje detaljno opisane u obavještenju od 29.08.2023. godine i s obzirom da se odnose na radnje koje su prethodile donošenju upravnog akta, a po ocjeni suda su bile neophodne da bi se činjenično stanje u potpunosti i pravilno raspravilo, sud je razloge tuženog pravilno našao opravdanim. To je jedan od razloga za odbijanje zahtjeva podnosioca za donošenje rješenja, a tu je i činjenica da je akt u izvršenju presude od strane tuženog bio donesen prije ranijeg odlučivanja suda, pa su već tada prestali da postoje razlozi iz odredbe člana 52. stav 1. ZUS za donošenje novog akta u izvršenju navedene presude. Sud je pogrešno u izreci odlučio kao da se u ovom postupku radi o tužbi, što je propust, ali po ocjeni ovog suda, s obzirom na iste pravne posljedice nije takve prirode da bi bio razlogom za uvažavanje zahtjeva i ukidanje presude.

Uz to treba reći i da je prema podacima CMS sistema podnosilac već podnio tužbu protiv novodonesenog upravnog akta, u kom postupku će dalje da ostvari svoja prava.

Kako ne stoje ni ostali navodi zahtjeva, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se otuda zahtjev podnosioca, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. tog zakona, odbija kao neosnovan.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, podnosilac nema pravo na naknadu troškova postupka, pa se zahtjev odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić